

РЕШЕНИЕ

№ 532

гр. Пловдив, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Мирела Г. Чипова

при участието на секретаря Ангелинка Ил. Костадинова
като разгледа докладваното от Стефка Т. Михова Въззивно гражданско дело
№ 20225300500637 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК

Образувано по въззивна жалба, подадена от Национална здравноосигурителна каса, ЕИК 121858220, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Кричим” № 1, чрез процесуалния представител юрисконсулт Р.Л. , против решение № 260040/ 08.01.2022г. постановено по гр.д.№ 221227/ 2019г. по описа на Районен съд-Пловдив, с което жалбоподателят е осъден да заплати на „МБАЛ Уро медикс“ ЕООД, ЕИК 115814511, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Колхида“- продължение, ет. 3, сумата от 23 533,11 лева - обезщетение за забава за периода 23.12.2016 г. – 26.12.2018 г. върху главница от 115 412 лева за извършена болнична медицинска помощ по клинични пътеки през месец май 2015 г. по договор от 19.02.2015 г., както и сумата от 2176,33 лева - разноски по делото.

Във въззивната жалба са релевирани подробни оплаквания за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Наведени са доводи от жалбоподателя, че няма определен срок за заплащане на надлимитна дейност, поради което е приложима хипотезата на чл.84,ал.2 от

ЗЗД-когато няма определен срок за изпълнение , длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Поради липса на отправена покана за изпълнение, ответникът изпаднал в забава от датата на подаване на исковата молба в съда и не дължи на болничното заведение лихва за забавено плащане на стойността на надlimitната дейност за исковия период. Искането към въззивния съд е за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново по същество на правния спор, с което исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна „МБАЛ Уро медикс“ ЕООД, ЕИК , с който се взема становище за нейната неоснователност и се настоява за потвърждаване на първоинстанционното решение.

Воззивната жалба е допустима, като депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и с предписаното от закона съдържание.

Окръжният съд, след като съобрази оплакванията, изложени в жалбата и доводите на страните, с оглед разпоредбите на [чл. 269](#) и [чл. 271 от ГПК](#) и след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Предмет на обжалване в настоящия процес е валидно и допустимо решение. Същото е постановено по предявени иск с правно основание [чл. 86 от ЗЗД](#), във вр. [чл. 59 от ЗЗО](#).

Ищецът „МБАЛ Уро медикс“ ЕООД, ЕИК 115814511, черпи права от сключен между него - в качеството на изпълнител и Национална здравноосигурителна каса, ЕИК 121858220 – възложител, Договор №162167/ 19.02.2015 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, с който ответникът се е задължил да заплаща за извършената и отчетена от ищеца болнична медицинска помощ в срок до 30-то число на месеца, следващ отчетния. Позовава се на точно изпълнение и оформена в съответствие с нормативните изисквания медицинска документация. Твърди, че ответникът не е изпълнил изцяло задължението по договора да заплати извършената и отчетена от болничното заведение надlimitна болнична медицинска помощ, оказана през месец май 2015г. в размер от 115 412 лева, за което вземане ищецът предявил иск по т.д.№1034/2019г. по описа на ПдОС. Поради забавяне на плащането на стойността на медицинските услуги ответникът

дължи и законната лихва за забава върху главницата за периода от 23.12.2016г. до 26.12.2018г. в размер от 23 533,11 лева. Така мотивиран ищецът е отправил искане до съда за осъждане на ответника да му заплати сумата от 23 533,11 лева - обезщетение за забава за периода 23.12.2016 г. – 26.12.2018 г. върху главница от 115 412 лева за извършена болнична медицинска помощ по клинични пътеки през месец май 2015 г. по договор №162167 19.02.2015 г.

В представения отговор на исковата молба ответната Национална здравноосигурителна каса е оспорила предявения иск като неоснователен. Релевирани са възражения , че няма определен срок за заплащане на надлимитна дейност, поради което е приложима хипотезата на чл.84,ал.2 от ЗЗД-когато няма определен срок за изпълнение , длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Поради липса на отправена покана за изпълнение, ответникът изпаднал в забава от датата на подаване на исковата молба в съда и не дължи на болничното заведение лихва за забавено плащане на стойността на надлимитната дейност за исковия период.Инвокирано е от ответника и възражение за изтекла в негова полза погасителна давност.

При така наведените твърдения и възражения от страните, след като съобрази оплакванията, изложени във въззивната жалба, съдът прие за установено следното:

Липсва спор между страните,че ищецът „МБАЛ Уро медикс“ ЕООД, ЕИК 115814511, е надлежно регистрирано лечебно заведение за болнична помощ; като изпълнител на медицинска помощ е сключил индивидуален договор № 162167/19.02.2015г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки със срок на действие срока на НРД за медицинските дейности за 2015г.; към договора са сключени допълнителни споразумения за неговото изменение; в чл. 3, ал. 1, т. 3 и чл. 35 от договора страните са уговорили задължение на НЗОК да заплаща извършената и отчетена болнична медицинска помощ на болницата в срок до 30-то число на месеца, следващ отчетния.Липсва спор между страните, че ищецът е извършил дейности и е вложил медицински изделия по клинични пътеки, включени в основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, като общата им стойност за м. май 2015г. превишава стойността на дейностите, представляващи болнична медицинска помощ, определена в Приложение № 2

към договора, т. нар. лимити, както и че НЗОК не е заплатила стойностите на извършени над лимитите дейности. Това неизпълнение е мотивирало ищецът да предяви иск за тяхното заплащане, като с влязлото в законна сила на 21.07.2021г. решение № 40/27.01.2020г. постановено по т.д.№ 1033/2018г. по описа на ПдОС, НЗОК е осъдена да заплати на „МБАЛ Уро медикс“ ЕООД, ЕИК 115814511, сумата от 115 412 лева, представляваща дължима стойност на извършена болнична медицинска помощ по клинични пътеки през месец май 2015г. по договор № 162167 от 19.02.2015г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.12.2018г. до окончателното ѝ изплащане.

Така влязлото в сила решение на ПдОС е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България, съгласно разпоредбата на чл.297 от ГПК. Поради това основателността на предявения от болничното заведение иск за заплащане на стойността на извършената медицинска дейност през месец май 2015г. в размер от 115 142 лева , надвишаваща установените лимити в Приложение №2 към договора, не подлежи на преразглеждане в настоящото производство.

Спорът между страните по делото, пренесен и пред въззивната инстанция е само досежно наличието на забава от страна на НЗОК да заплати на болничното заведение стойността на извършени над лимитите дейности през месец май 2015г. Жалбоподателят възразява, че няма определен срок за заплащане на надлимитна дейност, поради което е приложима хипотезата на чл.84,ал.2 от ЗЗД-когато няма определен срок за изпълнение , длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Поради липса на отправена покана за изпълнение, ответникът изпаднал в забава от датата на подаване на исковата молба в съда и не дължи на болничното заведение лихва за забавено плащане на стойността на надлимитната дейност за исковия период.

Така инвокираните възражения от жалбоподателя настоящият състав на съда намира за неоснователни.

Въпреки липсата на изрично предвиден срок за плащане на предоставена на здравноосигурени лица медицинска помощ в обхвата на основния пакет от здравни дейности, но в превизишение на предвидените в индивидуалния договор месечни лимити /надлимитна дейност/, в тези случаи не може да намери приложение хипотезата на чл.84,ал.2 от ЗЗД, според която

ако няма определен срок за изпълнение , длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора и хипотезата на чл.69 ал.1 от ЗЗД, съгласно която ако задължението е без срок, кредиторът може да иска изпълнение веднага. Нормативната рамка, уреждаща бюджетното финансиране и контрол на медицинската дейност подчинява отношенията между НЗОК и изпълнителите на медицинска помощ на съответния годишен бюджетен закон. В чл.55а от ЗЗО е въведено правилото, че Националната здравноосигурителна каса планира, договаря и закупува за здравноосигурените лица медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 в рамките на обемите, договорени в националните рамкови договори и в съответствие с параметрите на разходите по бюджета на НЗОК, определени в закона за бюджета на НЗОК за съответната година. Съгласно чл.24 т.8 от ЗЗО средствата на НЗОК се разходват за закупуване на медицински дейности, включително осигуряването на лекарствени продукти и медицински изделия за тях, определени в закона за бюджета на НЗОК за съответната календарна година. Тези разпоредби са израз на принципа на ежегодност на бюджетното планиране, означаващ, че бюджетните процеси следва да са свързани с една бюджетна година и че бюджетните приходи за поети задължения и за плащания през текущата година трябва да бъдат използвани през същата година. В съответствие с този принцип НЗОК би следвало да изплаща дейностите, попадащи в обхвата на гарантирания на здравноосигурените лица пакет здравни дейности, в рамките на същата финансова година, през която са извършени / при липса на други нормативно установени предвиждания/. За целта са установени различни механизми за осигуряване на средства за здравноосигурителни плащания за медицинска помощ, извън предвидените в индивидуалните договори месечни лимити. В бюджета на НЗОК се предвижда задължителен резерв /чл. 25 от ЗЗО/, като съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗЗО със средствата от резерва се заплащат разходи в случай на значителни отклонения от равномерното разходване на здравноосигурителните плащания. С разпоредбата на § 1 ПЗР на ЗБНЗОК за 2015г., е предоставена възможност на НЗОК да ползва преизпълнението в приходната част на бюджета /на приходите от здравноосигурителни вноски и неданъчни приходи над сумата на трансфера по чл.1, ал.1, ред 2/ като източник на допълнителни здравноосигурителни плащания над утвърдените разходи и предоставени трансфери по бюджета на НЗОК. Съгласно чл.23 ал.2 от ЗЗО при недостиг на

средства, НЗОК може да ползва краткосрочни безлихвени заеми от държавния бюджет. Съгласно чл.115 ал.1 от Закона за публичните финанси НС на НЗОК може да одобрява компенсирани промени между показателите по бюджета за разходите и предоставените трансфери за осигуряване на здравноосигурителни плащания. Тези правомощия могат да се осъществяват в рамките на съответната финансова година за осигуряване на средства за здравноосигурителни плащания за закупени медицински дейности през същата година. Предвид изложеното НЗОК следва да изпълни задължението си за плащане на надлимитните дейности до приключване на финансовата година, в която са извършени / в случая 31.12.2015г./, като едва след изтичането на тази дата изпада в забава и дължи на изпълнителите на медицинска помощ като титуляри на вземанията обезщетение по чл.86 от ЗЗД, в който смисъл е Решение №141 от 21.09.2021г. постановено по т.д. №2586/2019г. на ВКС, I т.отд.

По изложените съобщения НЗОК е следвало да заплати на болничното заведение надлимитните дейности за м.05.2015г. в размер от 115 412 лева до 31.12.2015г. Т. е. от 01.01.2016 година ответникът е в забава за заплащане на тази дейност и дължи мораторни лихви до 26.12.2018г. вкл.

Началният момент на процесния исков период предхожда датата на подаване на исковата молба по гр.д.№ 21227/2019г. на ПдРС, с точно три години. С подаване на исковата молба погасителната давност е прекъсната и не е текла през времетраене на съдебното исково производство. Следователно възражението на ответника за изтекла в негова полза кратка 3- годишна погасителна давност по отношение на претендираното от въззиваемата страна вземане за лихви за забавено плащане се явява неоснователно. Не е налице спор относно размера на присъдените лихви за забавено плащане, поради което обжалваното решение ще следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

При този изход на правния спор и на основание чл.78,ал.3 от ГПК , в полза на „Многопрофилна болница за активно лечение Уро медикс“ЕООД следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски за адв.възнаграждение в размер от 1235 лева.

Водим от изложеното и на основание [чл. 271, ал. 1 от ГПК](#),
Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260040/ 08.01.2022г., постановено по гр.д.№ 221227/ 2019г. по описа на Районен съд-Пловдив, с което Национална здравноосигурителна каса, ЕИК: 121858220, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Кричим“№ 1, е осъдена да заплати на „МБАЛ Уро медикс“ ЕООД, ЕИК 115814511, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Колхида“- продължение, ет. 3, сумата от 23 533,11 лева - обезщетение за забава за периода 23.12.2016 г. – 26.12.2018 г. върху главница от 115 412 лева за извършена болнична медицинска помощ по клинични пътеки през месец май 2015 г. по договор от 19.02.2015 г., както и сумата от 2176,33 лева - разноски по делото.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса, ЕИК: 121858220, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.“Кричим“№ 1, да заплати на „Многопрофилна болница за активно лечение Уро медикс“ЕООД, ЕИК: 115814511, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, ул.“Колхида“- продължение, ет.3 сумата от 1235 лева- съдебни разноски във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____